

RESOLUCIÓ DE DONES AMB INICIATIVA 8 DE MARÇ –Polítiques feministes, pressupostos per a la justícia de gènere!

El 8 de març és una de les commemoracions anuals més importants de l'agenda feminista des que el 1910 la Internacional Socialista va proclamar el Dia de les Dones. Les dones del món, des de l'internacionalisme de la lluita per l'equitat de gènere, la justícia, la pau i no violència i les llibertats de les dones, seguim commemorant-lo, més de cent anys després, i denunciant les desigualtats i discriminacions que perduren. L'ordre patriarcal s'imposa en les societats del món. La globalització del capitalisme salvatge ha esdevingut una xacra per a les conquestes en drets socials i laborals de les dones en tant que ha necessitat de la divisió sexual dels treballs per continuar privilegiant una classe social minoritària sobre les altres.

El segle XXI va començar amb un forta estratègia neoliberal per la regressió en drets i llibertats, anomenada crisi. La imposició de polítiques d'austeritat ha aconseguit depauperar la vida de la gent a través de l'espoli de drets i serveis públics. L'èxit neoliberal ha necessitat grans aliances al món. Els governs de l'austeritat continuen aplicant-nos el programa de la precarietat que ha esdevingut en el desmantellament de la igualtat.

A Catalunya el pressupost per a les polítiques de dones va arribar a caure fins a un 36% i avui, en els actuals pressupostos de la Generalitat, representa un 31% menys respecte el 2010. La insuficiència de recursos es fa palesa en l'abandonament de les polítiques d'igualtat, en el finançament als ajuntaments i a les entitats de defensa dels drets de les dones.

No només afronten una etapa regressiva per els drets de les dones sinó que ho fem amb les institucions que mantenen les competències en igualtat de dones i homes, aliades ideològicament amb els valors que promouen aquesta regressió. Així, el pressupost de l'Estat per a la igualtat d'oportunitats entre dones i homes ha arribat a perdre el 61% dels seus fons en una dècada.

La pèrdua de legitimitat que han patit les polítiques d'igualtat, fruit de les concepcions neomasclistes que han impulsat els governs de dretes per retallar-les, impacten sobre els drets humans de les dones.

La precarietat es viu a les llars dels nostres carrers. Els indicadors d'igualtat de gènere constaten la feminització de la pobresa, que colpeja de manera més severa les dones amb fills a càrrec que tenen una unitat familiar monomarental. L'informe de Save the Children alerta que a Catalunya el 2015 s'ha produït un increment del 23% dels nens i les nenes en situació de pobresa extrema respecte el 2013. Nens i nenes que, en bona part, són de nuclis familiars monomarentals. Retallar en igualtat és empobrir la vida de dones, nenes i nens.

L'estructura del mercat laboral manté en més alta desocupació i atur les dones. La precarització dels salaris ha fet incrementar la bretxa salarial entre dones i homes, que a Catalunya és del 24,8% respecte els salaris masculins (un punt més alta que a l'Estat). El sostre de vidre, que dificulta l'accés de les dones als llocs de direcció, es manté a Catalunya malgrat l'increment de les dones titulades. La divisió sexual dels treballs de cura i domèstics continuen ocupant més temps les dones. Els permisos de maternitat i paternitat, malgrat l'últim augment del permís masculí a 30 dies, continua significat un obstacle per a l'estigmatització de les dones al món laboral i per la coresponsabilitat en la cura de fills i filles.

Treballar avui no és garantia per poder dur a terme un projecte de vida emancipador i autodeterminat per a moltes dones. La manca de protecció social en prestacions econòmiques, beques, ajuts i les baixes pensions estan incrementant la pobresa. La

situació de l'habitatge i els alts costos que implica l'accés al lloguer a gran part del territori català, comporta altes dificultats per mantenir els costos bàsics de la vida quotidiana.

No oblidem que les discriminacions i la vulneració dels drets econòmics de les dones és encara més salvatge quan s'interseccionen sobre les dones més factors de vulnerabilitat com la salut, la diversitat funcional, l'edat, l'origen o la pertinença a minories ètniques. No oblidem que no abordar els factors de discriminació de gènere amb polítiques públiques deixa moltes dones en alternatives de subsistència que impliquen l'explotació en l'àmbit laboral, en el servei domèstic o sexual.

Les polítiques d'igualtat han estat una llarga reivindicació dels feminismes per superar les discriminacions que les societats patriarcals i capitalistes produeixen sobre les dones. Sense polítiques de dones no hi ha equitat de gènere. Sense equitat de gènere no hi ha justícia social.

El compromís de les institucions públiques amb els drets humans de les dones només pot expressar-se amb la realització de polítiques per la justícia de gènere. Els manifestos no canvien realitats. Les realitats es canvien amb polítiques transformadores i amb pressupostos per a desenvolupar-les. La defensa d'aquestes polítiques no pot només quedar a mans dels ajuntaments i els feminismes. Les dones reclamem unes institucions als servei del bé comú i dels nostres drets humans.

*Per això, **Dones amb Iniciativa** demanem:*

Primer.- Instar la Generalitat de Catalunya a continuar recuperant el pressupost per a les polítiques de dones i incrementar anualment les dotacions per fer front als efectes negatius que la regressió i el desmantellament de les polítiques d'igualtat han produït sobre les dones.

Segon.- Instar l'Estat i la ministra d'Igualtat a recuperar el pressupost per a les polítiques de dones i garantir-ne el finançament a les administracions. A complir i fer complir les recomanacions d'obligat compliment del Comitè CEDAW de nacions unides i impulsar els mecanismes per fer front prioritàriament a les mesures per a la protecció social, els serveis públics i la lluita contra el sexisme i les violències masclistes que li reclamen aquestes recomanacions.

Tercer.- Defensar des de l'Ajuntament de Palau-solità i Plegamans les polítiques d'igualtat des d'una perspectiva de drets de les dones que actuen prioritàriament sobre els factors de discriminació i de combat del masclisme i les seves violències.

Quart.- Demanar a la Justícia que en aquells supòsits en què ja s'hagin produït denúncies prèvies, actuï amb més celeritat.